

XXXVIII.

Forslag til Lov

om

Forsvar ved Krigsretterne.

(Forelagt i Folketinget den 5te Oktober 1893 af Folketingsmanden for Præsto Amts 6te Valgfreds [Bojsen]).

§ 1.

I enhver under Krigsret henhørende offentlig Straffesag, hvorved der efter den paatalte Forbrydelses og de med samme forbundne Omstændigheders Bestaenhed kan blive Spørgsmaal om at anvende højere Straf end Fængsel af 1ste Grad, skal Retten begære af den civile Overøvrighed en Sagfører bestikket til Forsvarer for tiltalte, for saa vidt denne ikke selv antager en Forsvarer. Naar i Felten, paa Søtogt eller under andre lignende Omstændigheder ingen Sagfører kan blive bestikket til Forsvarer for tiltalte, skal dertil udnævnes en Officer eller en anden ved Krigsmagten ansat Embedsmand.

§ 2.

I andre Straffesager for Krigsret bliver ingen Forsvarer bestikket af det offentlige, men det tillades den tiltalte selv at antage en Forsvarer. Dertil kan tiltalte antage en Sagfører eller anden Mand, som ifølge de almindelige Rettergangsloves Forskrifter kan gaa i Rette for ham, en af Krigsmagtens Befalingsmænd eller nogen ved samme ansat Embedsmand.

§ 3.

Den bestiktede Forsvarer, hvem det meddeles, hvorpaa Tiltalen skal gaa ud, har at indgive et Forsvarschrift for tiltalte, og møder i Krigsretten for, hvis der, efter at hans Indlæg er indgivet, fremkommer noget nyt i Sagen, med Hensyn til samme at varetage tiltaltes Tarv. Den af tiltalte antagne Forsvarer har samme Afgang som en bestikket Forsvarer til at indgive et Forsvarschrift og til at møde i Krigsretten.

§ 4.

Det tilstedes tiltalte i enhver Sag angaaende en offentlig Forbrydelse og enhver af Parterne i Sager angaaende private Forbrydelser at indgive et Indlæg, naar Underfølgelsen er endt.